

Nie lekceważ ukąszenia kleszcza!

Wzrasta się aktywność kleszczy. Aby uniknąć przykrych konsekwencji ukąszenia przez tych niebezpiecznych krwiopiczyców, zapoznaj się z kilkoma ważnymi radami. Dowiedz się, jak unikać ukąszenia i jak postępować, gdy to się stanie. Nie lekceważ niebezpieczeństwa – ugryzienie kleszcza to wielkie ryzyko. Samodzielnie usunięcie kleszcza. Jeżeli spostrzegłeś kleszcza wklutego w skórę - usuń go jak najszybciej. Im dłużej kleszcz ma kontakt z krwią człowieka, tym większe jest ryzyko zakażenia. Znaczący wzrost ryzyka zakażenia bakterią przenoszoną przez kleszcze pojawia się po 36 godzinach od momentu wklucia. Nie czekaj na pomoc lekarską, bo niepotrzebnie zwiększasz ryzyko zachorowania na choroby wywołane drobnoustrojami przenoszonymi przez te pajęczaki. W aptekach dostępne są odpowiednie narzędzia do bezpiecznego i skutecznego, samodzielnego usuwania kleszczy. Wszystkie z nich gwarantują bezpieczne uchwycenie kleszcza najbliżej skóry i skuteczne wyciągnięcie go. Po usunięciu kleszcza należy zastosować czynności higieniczne - umycie i zdezynfekowanie skóry (np. wodą utlenioną lub innymi produktami z apteki). W sytuacji, w której w trakcie usuwania kleszcza pozostanie duży fragment jego ciała np. główka, należy wykonać czynności opisywane w ulotkach załączonych do zakupionych narzędzi. Mniejsze fragmenty kleszcza, które w trakcie usuwania pozostaną pod skórą z reguły nie zwiększają ryzyka zakażenia, wówczas wystarczy umycie i dezynfekcja rany. Według dr Agnieszki Jankowskiej-Zduńczyk, Konsultanta Krajowego w dziedzinie medycyny rodzinnej, nieprawidłowe usuwanie kleszczy zwiększa ryzyko zakażenia drobnoustrojami chorobotwórczymi. Dlatego pamiętaj by kleszcza: Nie wyciągać „gołymi” palcami Nie rozgniatać Nie wyciskać Nie wykręcać Nie przypalać Nie smarować tłustymi substancjami lub innymi chemikaliami (np. kosmetykami do ciała, oliwą z oliwek) Nie usuwać igłą Usunięcie kleszcza jest zabiegiem higienicznym, nieinwazyjnym, wykonywanym samodzielnie, podobnie jak usunięcie innych pasożytów ze skóry (np. pijawki) lub usunięcie drobnej drzazgi. Po usunięciu kleszcza obserwuj miejsce po wkluciu, ponieważ niektóre z charakterystycznych objawów zakażenia mogą się pojawiać nawet kilka tygodni po zakażeniu. Porady lekarza mogą wymagać nieliczne sytuacje, w których: Wystąpiło zaczerwienie i/lub obrzęk, w miejscu wklucia i/lub wokół niego po całkowitym lub niecałkowitym usunięciu kleszcza (w sytuacjach gdy pozostał duży fragment). Należy przy tym pamiętać, by obserwować miejsce po usunięciu kleszcza, ponieważ niektóre z charakterystycznych objawów zakażenia mogą się pojawiać nawet kilka tygodni po wkluciu się kleszcza. Wystąpiły nagłe i inne poważne objawy: np. wysoka gorączka, nudności i wymioty, bóle głowy lub objawy neurologiczne. Każda poradnia Podstawowej Opieki Zdrowotnej jest wyposażona w odpowiedni sprzęt medyczny, co umożliwi lekarzowi rodzinnemu podjęcie prostych procedur. Jeśli lekarz zdecyduje o konieczności interwencji chirurgicznej, pacjent otrzyma odpowiednie skierowanie na dalsze leczenie. Jak zapobiegać zachorowaniu? Zaszczep się przeciw wirusowemu zapaleniu mózgu. Szczepienie możliwe jest w każdym wieku, polega na podaniu kilku dawek zgodnie z zaleceniami producentów. Fachowe informacje znajdziesz na stronie Narodowego Instytutu Zdrowia Publicznego szczepienia.pzh.gov.pl Wybierając się na spacer stosuj preparaty odstraszaające kleszcze i właściwie ubieraj się w regionach, gdzie duża ilość kleszczy jest nosicielem drobnoustrojów chorobotwórczych, szczególnie w okresach wzmożonych aktywności tych pajęczaków, tj. w maju/czerwcu, oraz wrześniu/październiku. Usuń ze skóry wszelkie zanieczyszczenia bezpośrednio po powrocie z łąki, lasu, spaceru z psem itp. Szczególną uwagę zwróć na miejsca ciała, gdzie skóra jest delikatna tj. okolice pach, pachwin, skóra okolic intymnych, fałdy skórne. Po spacerze wytrzep odzież, by usunąć kleszcze, które nie zdążyły się wkluć w skórę. Autor: dr Agnieszka

Jankowska-Zduńczyk, specjalista medycyny rodzinnej, Konsultant Krajowy w dziedzinie medycyny rodzinnej Źródło: Biuro Rzecznika Praw Pacjenta